

Veszprém Vármegyei Kormányhivatal Ajkai Járási Hivatala

Gyámügyi Osztály

8400 Ajka, [a hivatal címe kitöltendő]

Tájékoztatásul / másolatban:

Ajkai Család- és Gyermekjóléti Központ (8400 Ajka, Móra Ferenc u. 7.)

intézményvezető: Kupi Andrea Éva; esetmenedzser: Nagy Ivett

Az esetkonferencia résztvevői: Polányi Petra édesanya; Szekrényiné Fiola Ágnes családsegítő; Adorján Jeczuska Nikolett óvodai és iskolai szociális segítő; Pap Georgina óvodai és iskolai szociális segítő; Nagy Ivett esetmenedzser

Beadványozó: Molnár Bálint Bercel édesapa

lakcím: 8479 Oroszi, [utca, házszám kitöltendő]

telefon: +36 20 345 6100 · e-mail: balint.molnar@reklameszkoz.hu

Érintett kiskorúak: kk. Molnár Bulcsú (sz. Pápa, 2011.08.26.) és kk. Molnár Buda (sz. Ajka, 2015.04.26.)

Hivatkozott ügyszámok: VE-01/HAT00467-16/2025. (gyámhivatali határozat); 2.P.20.135/2025/10. (jóváhagyott egyezség); 5.Pk.50.163/2025/12. (kapcsolattartás végrehajtása)

Tárgy: Észrevétel, tartalmi helyesbítés és eljárási kifogás az Ajkai Család- és Gyermekjóléti Központ által 2026. június 3-án megtartott esetkonferenciához és az arról készült feljegyzéshez, a kiskorú gyermekek védelembe vételére irányuló eljárásban.

ÉSZREVÉTEL, TARTALMI HELYESBÍTÉS ÉS ELJÁRÁSI KIFOGÁS

a 2026. június 3-án megtartott esetkonferenciához és feljegyzéséhez

Tisztelt Járási Hivatal! Tisztelt Esetmenedzser Asszony! Tisztelt Résztvevők!

Alulírott Molnár Bálint Bercel édesapa a fent megjelölt esetkonferenciával és az arról készült feljegyzéssel (a továbbiakban: feljegyzés) kapcsolatban az alábbi egységes észrevételeimet, tartalmi helyesbítéseimet és eljárási kifogásaimat terjesztem elő, és kérem, hogy jelen beadványom teljes terjedelmében – a feljegyzéssel együtt, attól elválaszthatatlanul – az ügy irataihoz, illetve a gyermekek védelembe vételére irányuló eljárás iratanyagához kerüljön csatolásra.

Előrebocsátom: a feljegyzés a szakemberek és az édesanya álláspontját részletesen és megengedő olvasatban rögzíti, az általam előadottakat azonban töredékesen, helyenként a tartalmukkal ellentétes hangsúllyal adja vissza, néhány ponton pedig olyan megállapítást tartalmaz, amely a rendelkezésre álló okiratokkal nem egyeztethető össze. Mindezt nem személyes sérelemként, hanem az eljárás tisztességessége és a gyermekek érdeke szempontjából tartom aggályosnak: a védelembe vételi eljárás kimenetele csak a teljes és kiegyensúlyozott tényállás alapján szolgálhatja a gyermekek tényleges érdekét.

I. RÉSZ – AZ ESETKONFERENCIA ÉS A FELJEGYZÉS ELJÁRÁSI, ALAKI KIFOGÁSAI

1. A meghívás és a kitűzés körülményei

A gyermekeimet érintő esetkonferenciáról nem írásbeli, szabályszerű meghívó vagy idézés útján, hanem kizárólag telefonon szereztem tudomást. A hívás egy be nem azonosítható

mobilteltelefonszámról érkezett; a hívó fél csupán futólag mutatkozott be (emlékezetem szerint „Jaksits” vezetékneven), hivatali beosztását, az eljáró szerv pontos megnevezését és elérhetőségét nem közölte, így személyazonossága és hivatali minősége utóbb sem volt azonosítható.

A hívó tájékoztatása szerint az esetkonferenciára lényegében a hívást követő napon került volna sor. A konferencia tárgyról, céljáról, jelentőségéről és lehetséges következményeiről érdemi tájékoztatást nem kaptam; kifejezett rákérdezésemre azt a választ kaptam, hogy felkészülésre nincs szükség, „semmi komoly” nem várható, továbbá hogy sem ügyvéd, sem más szakértő igénybevétele nem indokolt. Miután jeleztem, hogy korábban vállalt, át nem ütemezhető kötelezettségeim miatt csak 2026. június 3-tól állok rendelkezésre, a hívó ennek ellenére előbb a június 1., majd a június 2. napi időpontot igyekezett rám erőltetni – éppen azokat a napokat, amelyekről előzetesen jeleztem, hogy nem vagyok elérhető. A június 3-i időpontot csak ismételt és határozott kifogásolásomat követően fogadta el.

A meghívás körülményei álláspontom szerint nélkülözik a gyermekvédelmi és közigazgatási eljárásoktól elvárható alapvető eljárási garanciákat, így különösen:

- a meghívás nem írásban, szabályszerű, ellenőrizhető formában történt;
- a hívó nem azonosította magát megfelelően (név, beosztás, eljáró szerv, hivatali elérhetőség);
- a kitűzött – másnapi – időpont aránytalanul rövid volt, és eleve lehetetlenné tette az érdemi felkészülést;
- a konferencia tárgya, célja és tétje elhallgatásra került, sőt félrevezető tájékoztatást kaptam arról, hogy felkészülésre, illetve jogi vagy szakértői segítségre nincs szükség;
- a hívó olyan időpontok vállalására igyekezett rávenni, amelyekről előzetesen, egyértelműen jeleztem, hogy azokon nem vagyok elérhető.

Mindezek alapján már az esetkonferencia kitűzésének és a meghívásnak a körülményei is alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék az eljárás tisztességes és pártatlan jellegét, valamint azt, hogy a szülői jogaim érdemi gyakorlására – így a megalapozott felkészülésre és álláspontom kifejtésére – tényleges lehetőségem volt.

2. A feljegyzés alaki hiányosságai

A feljegyzés több olyan alaki hiányosságban szenved, amelyek egy gyermekvédelmi tárgyú, a védelembé vételt megalapozó hivatalos irattól nem elfogadhatók, és amelyek a dokumentum hitelességét, azonosíthatóságát és ellenőrizhetőségét is megkérdőjelezik:

- Oldalszámozás hiánya: a többoldalas feljegyzés oldalai nincsenek számozva, ami megnehezíti a pontos hivatkozást és annak ellenőrzését, hogy az irat hiánytalan és egységes-e.
- A keltezés (dátum) hiánya: a feljegyzésen nem szerepel az elkészítés, illetve kiadás kelte, csupán az esetkonferencia megtartásának napja (2026. június 3.), így nem állapítható meg, mikor készült el és mikor vált véglegessé.
- Iktató-/ügyiratszám hiánya: a feljegyzés nem tartalmaz iktatószámot vagy egyéb egyedi azonosítót, ami megnehezíti az irat beazonosítását, ügghöz rendelését és nyomon követhetőségét.

- Verziószám/státusz hiánya: nincs feltüntetve, hogy az irat tervezet vagy végleges, így utóbb nem ellenőrizhető, hogy a rendelkezésemre bocsátott dokumentum a végleges változat-e, illetve módosították-e.
- Tagolatlan, folyó szöveg: az érdemi rész tagolatlan, folyamatos szöveggént készült, hiányoznak a számozott pontok és az egyes felszólalók hozzászólásainak egyértelmű elkülönítése, ami a pontos értelmezést megnehezíti és növeli a félreérthetőség kockázatát.
- Pontatlan megfogalmazás: a feljegyzés több helyen köznyelvi, illetve gondozatlan megfogalmazásokat, az ügy súlyához nem illő rövidítéseket (például a „hog” helyett „h”) tartalmaz, ami egy jogkövetkezményekkel járó iratnál aláássa a dokumentum hitelét és az elhangzottak pontos visszaadását.

E hiányosságok súlyát fokozza, hogy – a Központ 2026. június 10-i tájékoztatása szerint – az esetkonferenciáról készült hangfelvételt a feljegyzés elkészítését követően törölték, és szó szerinti jegyzőkönyv – kifejezett kérésem ellenére – nem készült. Ennek folytán a feljegyzés az elhangzottak egyetlen írásos dokumentuma, amelynek tartalma utóbb sem hangfelvétellel, sem jegyzőkönyvvel nem vethető össze. Egy ilyen, kizárólagos forrásként szolgáló iratnál az alaki pontosság, az azonosíthatóság és az ellenőrizhetőség követelménye fokozottan érvényesül; a fenti hiányosságok ezért nem pusztán formai kifogások, hanem a feljegyzés hitelességét és bizonyító erejét érdemben gyengítik. Az alaki igénytelenség egyúttal felveti a kérdést, hogy az ügyben kellő gondossággal és szakmai igényességgel jártak-e el; kérem, hogy a feljegyzés a fenti szempontok szerint kerüljön kijavításra.

3. A szó szerinti jegyzőkönyv iránti kérelmem és annak elutasítása

A feljegyzés kézhezvételét követően, annak hiányosságaira tekintettel, 2026. június 9-én Nagy Ivett esetmenedzserhez intézett elektronikus levelemben kértem az esetkonferencián elhangzottak szó szerinti, pontos jegyzőkönyvének megküldését, kifejtve, hogy a feljegyzés hiányos, egyoldalú, harmadik személy számára érthetetlen, és nem tükrözi valósághűen az elhangzottakat. Levelem szövege a következő volt:

„Kedves Ivett, az Ön által elkészített feljegyzés sajnos az alábbiak miatt nem alkalmas arra, hogy az esetkonferencián elhangzottakat hitelesen adja vissza. A feljegyzés: – hiányos – egyoldalú – érthetetlen harmadik személy részére – nem tükrözi valósághűen az elhangzottakat. A fenti okokra hivatkozva kérem az esetkonferencián elhangzottak szó szerinti, pontos jegyzetét számomra megküldeni szíveskedjék! Tisztelettel,”

E kérelmemre az Ajkai Család- és Gyermekjóléti Központ – Kupi Andrea Éva intézményvezető megbízásából eljáró Nagy Ivett esetmenedzser által jegyzett – 2026. június 10-i levelében válaszolt. A Központ a szó szerinti jegyzőkönyv megküldését elutasította: arról tájékoztatott, hogy jegyzőkönyv nem készült, az elhangzottakról készült hangfelvétel pedig a feljegyzés elkészültét követően törlésre került, így álláspontja szerint az elhangzottakat egyedül a feljegyzés tartalmazza. Kérelmem teljesítése helyett mindössze arra hívott fel, hogy amennyiben a feljegyzést ki kívánom egészíteni, azt írásban tegyem meg, és a Járási Hivatalnál tartandó védelemben vételi tárgyalásra vigyem magammal.

A Központ ezzel maga ismerte el, hogy az elhangzottakról nem áll rendelkezésre olyan ellenőrizhető és hiteles dokumentum – sem szó szerinti jegyzőkönyv, sem hangfelvétel –,

amellyel a feljegyzés tartalma utóbb összevethető volna; a hangfelvétel törlésével pedig a pontos rögzítés és utólagos ellenőrzés lehetőségét végérvényesen kizárta.

4. A hiteles rögzítés hiányának és a hangfelvétel törlésének kifogása

Az esetkonferencián elhangzottakról szó szerinti, hiteles jegyzőkönyv nem készült; az eseményről kizárólag az általam tartalmilag vitatott, egyoldalúan készített feljegyzés áll rendelkezésre. A készült hangfelvétel – a Központ 2026. június 10-i tájékoztatása szerint – a feljegyzés elkészültét követően törlésre került. Ezzel az egyetlen olyan objektív forrás semmisült meg, amely alkalmas lett volna a feljegyzés pontosságának, teljességének és valósághűségének utólagos ellenőrzésére.

Az írásbeli kiegészítés lehetősége e problémát nem orvosolja: az kizárólag a saját, utólagos álláspontom rögzítésére alkalmas, de nem teszi lehetővé annak ellenőrzését, hogy a feljegyzés a ténylegesen elhangzottakat híven és teljeskörűen tartalmazza-e. A hangfelvétel törlése és a hiteles rögzítés hiánya folytán a vitatott tartalmi kérdések utóbb eldönthetetlenné és ellenőrizhetetlenné váltak.

Mindez különösen aggályos, mert a feljegyzés nem belső munkaanyag, hanem a gyermekeim védelembe vételére irányuló hatósági eljárás egyik megalapozó irata. Egy ilyen, a gyermekeimet és a szülői jogaimat súlyosan érintő eljárásban alapvető követelmény a tényállás tisztázása, valamint az, hogy a felhasznált bizonyíték hiteles és ellenőrizhető legyen (vö. az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény tényállás-tisztázási és bizonyítási alapelveivel). Egy utólag semmilyen objektív forrással össze nem vethető, egyoldalúan készített és általam vitatott összegzés e követelménynek nem felel meg. Kérem ezért, hogy az eljáró gyámhatóság a feljegyzést a bizonyítékok mérlegelése során fokozott fenntartással kezelje, és a védelembe vételt megalapozó megállapításait önmagában erre az iratra ne alapozza.

5. A hangfelvétel-készítés körüli egyenlőtlen bánásmód

Az esetkonferencia kezdetén az eljárást vezető esetenedzser valamennyi résztvevőtől hozzájárulást kért a hangfelvétel készítéséhez, amelyet a jelenlévők megadtak, és amely alapján a Központ a felvételt el is készítette. Amikor azonban ezt követően – az elhangzottak hiteles dokumentálása érdekében – magam is rögzíteni kezdtem a tanácskozást, a jelenlévők a rögzítés azonnali leállítását követelték. A hozzájárulás megtagadásának indokát kértem, és kifejezetten kértem a saját felvételemhez való hozzájárulást; ezt érdemi indokolás nélkül megtagadták. A kérdést az intézményvezető lehívásával „rendezték”, aki az érveimre érdemi válasz helyett közölte, hogy a felvételt akkor sem készíthetem el. Ezt követően a rögzítést megszakítani és az addig készült felvételemet törölni kényszerültem.

Ezt az eljárást több okból kifogásolom. Egyrészt a rögzítés kérdésében a Központ egyenlőtlen bánásmódot alkalmazott: miközben az intézmény – a résztvevők hozzájárulásával – maga felvételt készített, tőlem ugyanezt megtagadta, sőt a már elkészült felvételem törlésére kényszerített, így az elhangzottakról kizárólag a Központ rendelkezett rögzítéssel. Másrészt ez az aszimmetria – különösen annak fényében, hogy a Központ utóbb a saját felvételét is törölte, így egyedül az általam vitatott feljegyzés maradt fenn – behozhatatlan előnyt biztosított az intézménynek, és sérti a tisztességes eljáráshoz, valamint a felek közötti egyenlőséghez (fegyveregyenlőséghez) fűződő jogomat. Harmadrészt a rögzítésem egyöntetű, felháborodással kísért követelése, majd az intézményvezető fellépése olyan, számomra nyomasztó légkört teremtett, amelyben a

felvételem törlésére gyakorlatilag kényszerültem – éppen abban az ügyben, amely a gyermekeimet érinti, és amelyben az elhangzottak hiteles megőrzése a gyermekeim és a magam valódi érdeke lett volna.

Végül megjegyzem – nemi elfogultság nélkül, a fordított esetet is aggályosnak tartva –, hogy az esetkonferencia összetétele sem volt kiegyensúlyozott: érintett szülőként, egyedüli férfiként, öt női szakemberrel szemben kellett az álláspontomat képviselnem. A kifogásom tárgya nem a résztvevők személye vagy neme, hanem az eljárás kiegyensúlyozottsága és elfogultatlanságának látszata. Mindezekre tekintettel kérem e körülmények figyelembevételét a feljegyzés bizonyító erejének megítélésekor.

II. RÉSZ – ELJÁRÁSI ÉSZREVÉTELEK A FELJEGYZÉS TARTALMÁHOZ

1. A 2025. évi gyámügyi eljárás előzménye és tanulsága

A feljegyzés utal arra, hogy a Gyámhivatal a 2025.09.18-i tárgyalást követően a VE-01/HAT00467-16/2025. számú határozatával a gyermekek vonatkozásában indult eljárást megszüntette. Tényszerűen rögzítendő, hogy ezen eljárás során az általam már akkor felvetett kifogások (különösen az elidegenítés, a kapcsolattartás akadályozása és a korai okostelefon-használat kockázatai) tárgyában érdemi vizsgálat nem folyt; aggályaim érdemi mérlegelés nélkül kerültek elvetésre. Az eltelt időszak ezt visszaigazolta: a megszüntetést követő évben a kapcsolattartás nem állt helyre, ezért hat különálló bírósági nemperes (végrehajtási) eljárás megindítására kényszerültem, és ma ismét védelemben vételi eljárásnál ülünk. Tisztelettel kérem, hogy a jelen eljárás ne ismételje meg ezt a mintát: az aggályok érdemi vizsgálata nem mellőzhető.

2. A „zártan kezelendő jelzés” és a tájékoztatás hiánya

A feljegyzésből derült ki számomra, hogy a kapcsolattartás nem teljesülése miatt „zártan kezelendő jelzés” érkezett a Járási Hivatalhoz. Erről engem nem tájékoztattak. Nem vagyok sem gyermekjogi, sem gyermekvédelmi szakember; indokolt és méltányos lett volna, ha az eljárás jellegéről, lehetséges kimeneteleiről és a szülőtől elvárt magatartásról érthető tájékoztatást kapok. Az érintett szülő tájékoztatásának hiánya az eljárás kiegyensúlyozottságát és az együttműködés esélyét egyaránt rontja.

3. A szociális segítőmunka aszimmetriája

A feljegyzés szerint a családsegítő az édesanyával hónapokon át folyamatos kapcsolatban állt, aki „minden esetben” tájékoztatást adott a kapcsolattartás (nem) teljesüléséről. Tiszteletteljesen kérdezem: ha a segítő szakember hónapokon keresztül tudomással bírt arról, hogy a jogerős bírósági végzés ellenére a kapcsolattartás rendszeresen elmarad, miként fordulhatott elő, hogy a kötelezett irányában egyetlen alkalommal sem hangzott el, hogy ez a magatartás a határozattal ellentétes és rá nézve kötelező rendelkezést sért? A leírt folyamatban a segítőmunka – akaratlanul is – inkább az egyik fél döntéseinek kísérőjévé vált, mintsem a gyermekek és mindkét szülő közötti kapcsolat helyreállításának eszközévé.

4. A családlátogatás és az időpont-egyeztetés egyoldalúsága

A környezettanulmány és a családlátogatás kizárólag az édesanya lakóhelyén valósult meg; nálam ilyen látogatásra nem került sor. A telefonos időpont-egyeztetés is az édesanyával történt. Egy olyan eljárásban, amely a gyermekek mindkét szülővel való kapcsolatát érinti, az egyik szülői életkörülmény vizsgálatának teljes mellőzése a tényállást

szükségképpen féloldalassá teszi. Kérem a családlátogatás pótlását a saját otthonomban is.

5. A 2025. szeptemberi eset feljegyzésbe vétele, megnevezése és a belső ellentmondás

Az esetkonferencia elején kifejezetten kértem, hogy a Bulcsú telefonjához kapcsolódó 2025. szeptemberi esetet a feljegyzés ne a „baltás ügy” kifejezéssel említse, és ebben a kontextusban ne is tartalmazza, mivel ilyen hivatalos ügy nem létezik, a megnevezés azt sugallja, hogy bántalmazó magatartást tanúsítottam, az eset pedig kizárólag egyetlen, az adott helyzetben felzaklatott tizennégy éves gyermek elbeszélésén alapul – holott a helyszínen eljáró rendőrség megállapította, hogy bántalmazás nem történt. Kérésem ellenére az eset egyoldalú forrásból, ellenőrizetlen tartalommal bekerült a feljegyzésbe. A feljegyzésben emellett belső ellentmondás is van: az egyik szakember egyfelől lezártnak tekintette az esetet és kérte, hogy korábbi ügyeket ne hozzunk fel, ugyanakkor ezt követően maga tett fel kérdést annak következményeiről. Kérem az eset semleges, a tényeknek megfelelő megnevezését (mobiltelefon-használathoz kapcsolódó eset), valamint e belső ellentmondás feloldását.

6. A pszichológiai megsegítés okának ellentmondása

A feljegyzés egy helyütt akként rögzíti, hogy Bulcsú pszichológiai megsegítésére a 2025. szeptemberi eset feldolgozása érdekében került sor. Ezzel szemben néhány oldallal később maga az édesanya nyilatkozik úgy, hogy a pszichológiai megsegítésre nem ezen okból, hanem az apa és a gyermekek kapcsolattartásában bekövetkezett féléves kiesés és az ebből fakadó bizonytalanság miatt volt szükség. A két megállapítás egymást kizárja. Kérem ennek helyesbítését, és hogy a feljegyzés ne tartalmazzon olyan ok-okozati állítást, amelyet ugyanazon dokumentum más része cáfol.

7. A pszichológiai folyamatból való kizárásom

A feljegyzés szerint Buda magatartásváltozása kapcsán pszichológiai tanácsadás valósult meg dr. Fülöp Magdolnánál. Tényszerűen előadom, hogy dr. Fülöp Magdolna engem külön megkeresett, a találkozó létrejött, és én részletesen, objektív hangsúllyal beszámoltam a tapasztalataimról. Ezt követően azonban sem dr. Fülöp Magdolnától, sem az édesanyjától nem kaptam semmilyen tájékoztatást Buda pszichés állapotáról vagy a folyamat alakulásáról, jöllehet az elérhetőségeim ismertek. A gyermek lelki gondozásából a vele azonos jogállású szülő ilyen módon történő kimaradása sem a gyermek érdekében, sem a szülői felügyeleti jogommal nem egyeztethető össze.

8. A 2025. június 26-i átadás körülményeinek pontosítása

A feljegyzés szerint az adott alkalommal a gyermek „az asztal alatt ült”. Ez nem felel meg a tényeknek. Buda az előszobában tartózkodott, és nem mert kijönni; Bulcsú viszont kijött, állva, félelem nélkül, tisztán kommunikált mind felém, mind a helyszínen eljáró rendőrök felé, és az édesanyja mellett állt. Magam kifejezetten nem mentem be a lakásba – azért, hogy ne kerüljek kompromittáló helyzetbe –, hanem arra kértem a gyermekeket, hogy jöjjenek ki beszélgetni. Mindez a rendőri jelentés, illetve a helyszínen eljáró rendőrök útján ellenőrizhető.

9. A „telefon ne legyen” kérésem rögzítése

A feljegyzés a kérésem sorsát akként foglalja össze, hogy „ennek az lett az eredménye, amit az anya gondolt”. Kérem ennek pontosabb rögzítését: a kérésem érdemi megfontolás

nélkül maradt, a helyzet pedig változatlan maradt. Egyúttal rögzíteni kívánom, hogy soha nem fordult elő, hogy a gyermekek és az édesanya közötti kapcsolattartást nálam megakadályoztam volna; a készülék bármikor hívható, illetve a hívás bármikor fogadható.

10. A feljegyzésben szereplő, szövegkörnyezet nélküli mondat

A feljegyzés tartalmaz egy számomra értelmezhetetlen, szövegösszefüggés nélküli mondatot (lényegében: „mondd el az apának, hogy nem akarsz menni”), amelyből nem állapítható meg, hogy az kire vonatkozik, milyen tényt kíván rögzíteni, és milyen körülmények között hangzott el. Kérem e mondat pontosítását vagy – ha tartalma nem rekonstruálható – törlését.

11. A meghallgatásomra adott válaszom kimaradása

A feljegyzés rögzíti az esetmenedzser azon kérdését, hogy az általam problémaként megélt helyzeteket megpróbáltam-e az édesanyával megbeszélni, a kérdésre adott válaszom azonban nem szerepel. Kérem a válaszom rögzítését: igen, ezt több alkalommal megkíséreltem, az édesanya egyoldalú álláspontja és kommunikációja miatt azonban érdemi megegyezésre nem jutottunk. Példaként hivatkozom Bulcsú továbbtanulásának és kollégiumi beíratásának egyoldalú intézésére (lásd a IV/5. pontot).

12. Az esetmenedzser semlegessége a folyamatban lévő eljárás tárgyában

A feljegyzés szerint az esetmenedzser egy korábbi ponton úgy nyilatkozott, hogy az anya kapcsolattartás-módosítási kérelme bírósági eljárásban van folyamatban, és arról a szakemberek nem foglalhatnak állást. Ezzel nehezen egyeztethető össze, hogy ugyanezen feljegyzés utóbb az anya módosítási kérelmének indokoltsága mellett foglal állást. Tisztelettel kérem, hogy a folyamatban lévő bírósági eljárás tárgyában az eljárás semlegessége megőrződjék.

III. RÉSZ – TARTALMI HELYESBÍTÉSEK A FELJEGYZÉS EGYES MEGÁLLAPÍTÁSAIHOZ

1. A pótlás „3 napja” és a párhuzamosan elvont karácsonyi napok

A feljegyzés rögzíti, hogy az édesanya a felszólítást követően „részben pótolta”, összesen 3 napot. Helyesbítésként előadom: nemcsak hogy a pótlás a megállapított határidőn belül érdemben elmaradt, hanem ugyanezen időszakban – a téli/karácsonyi időszakban – a jogerős végzésben számomra biztosított napok közül is továbbiakat vont el egyoldalúan. Tehát nem pusztán „elmaradt pótlásról”, hanem újabb, aktívan megghiúsított kapcsolattartási napokról is szó van. Ez a kettő együtt a feljegyzésben nem jelenik meg.

2. Az édesanya nyilatkozata („nem akadályozta”, „időpontot ajánlott”, „tájékoztatott”) – okirati cáfolat

A feljegyzés szerint az édesanya akként nyilatkozott, hogy a kapcsolattartást nem akadályozta, a pótlástól nem zárkózott el, a gyermekek programjairól tájékoztatott és időpontokat ajánlott fel. Ezt a rendelkezésre álló írásos bizonyítékok nem támasztják alá, sőt cáfolják:

- A 2025. november 26-án kelt e-mailjében – még a kérdéses kapcsolattartások előtt – maga közölte, hogy a gyermekek a sportkötelezettségeik miatt nem mennek, a téli szünet 8 napos időszakos kapcsolattartása helyett pedig egyoldalúan „2–3 napot”

ajánlott fel, és kijelentette, hogy a kimaradt napokat „egybefüggő hosszú időszakban nem tudjuk pótolni”.

- Már a 2024. évi karácsonyi és újévi időszakban is egyoldalúan, a megállapodásunk ellenére bontotta meg, majd törölte a velem töltendő napokat (2024. december 28., majd 2025. január 2.), amikor a megbeszélrt időpontban a helyszínen megjelenve közölte, hogy a gyermekek nem jönnek.

Mindez nem a kapcsolattartás biztosítása, hanem annak előre, írásban dokumentált korlátozása. Egy hivatalos eljárásban tett, az okirati bizonyítékokkal szembehelyezkedő nyilatkozatot nem lehet a tényállás alapjává tenni anélkül, hogy az ellenbizonyítékot a feljegyzés egyáltalán említene.

3. „Az apa nem vállalta a sportprogramokra való elvitelt” / „nem járul hozzá a sporttevékenységhez” – a valós helyzet

Ez a megállapítás a tényeket súlyosan félreérti, és a leghatározottabban visszautasítom. A gyermekek sporttevékenységre való elvitelét vállaltam és vállalom; nincs egyetlen dokumentált eset sem, amelyben e kötelezettség alól kimentettem volna magam. Konkrétan Bulcsú vízilabdázása – amelyre méltán büszke vagyok – jelentős részben az én éveken át tartó, tevőleges közreműködésem eredménye: őt csecsemőkorától rendszeresen úszásra hordtam, az úszásból a vízilabdába való átmenet nehéz időszakában pedig magam is a vízbe szállva, mellette úszva segitettem át a holtpontra. Mindez ellenőrizhető. Ezek tükrében a „nem járul hozzá a sporttevékenységhez” megfogalmazás nemcsak valótlan, hanem a gyermekeimmel való kapcsolatom lényegét tagadja. Kérem e megállapítás törlését vagy a tényeknek megfelelő helyesbítését. Egyetlen fenntartásom – amely nem a sporttól való elzárkózás, hanem éppen a kapcsolattartás megóvása – az, hogy a saját kapcsolattartási időmben én dönthessek arról, melyik gyermek melyik programon vesz részt (lásd a 4. pontot).

4. A csütörtöki kapcsolattartás ellehetetlenítése

A jogerős egyezség alapján minden második héten csütörtökön az iskolai foglalkozás végétől este 20:00 óráig illetett meg a kapcsolattartás mindkét gyermekkel. A gyakorlatban a következő helyzet állt elő: Budát kizárólag a kapcsolattartási csütörtökökön íratta az édesanya napközibe 16:00 óráig, így a délutánt vele csak ezután kezdetem volna – ám ekkor kezdődött a kosárlabdaedzése, miközben Bulcsúnak ugyanezen az estén 18:00 és 20:00 óra között vízilabdaedzése volt. Ennek következtében a kapcsolattartásom gyakorlatilag a két gyermek edzések közötti fuvarozására korlátozódott, érdemi együttlétre nem maradt idő, a kapcsolattartás végére pedig Buda már fáradtan hazakívánczolt. Utóbb kiderült – és az osztályfőnöktől ellenőrizhető –, hogy Buda csak a csütörtöki napokon járt napközibe. Ez a beosztás tehát alkalmas volt arra, hogy egyetlen lépéssel mindkét gyermekkel ellehetetlenítse az érdemi kapcsolattartást.

5. A sportprogramok és a kapcsolattartás ütközése; a prioritás kérdése

Hangsúlyozom: nem a gyermekek sporttevékenysége ellen emelek kifogást – ellenkezőleg, azt évek óta tevőlegesen támogatom. Az aggályom az, hogy a programok beosztása rendszeresen ellehetetleníti a kapcsolattartást, mivel egy időben nem lehetek két különböző helyszínen (jellemzően Ajka, Pécs, Eger vagy Budapest). Álláspontom szerint, ha hetekig nem találkozhatom a gyermekemmel, a saját kapcsolattartási időmben a prioritást nem a folyamatos edzés-mérkőzés-tanulás ritmusa, hanem a velem való érdemi együttlét jelenti; e prioritás meghatározása az adott időszakban az én szülői felelősségem körébe tartozik.

6. Bulcsú túlterheltsége és a pihenőidő – objektív vizsgálat kérése

A feljegyzés az én megfogalmazásomban is rögzíti, hogy Bulcsú túlterhelt. Ez különösen a 2026. tavaszi időszakra igaz volt: a felvételikre való felkészülés, a napi tanulás és a gyakori – Ajkán, Pesten, valamint vidéki helyszíneken (pl. Pécs, Kaposvár, Eger, Székesfehérvár) zajló – edzések és mérkőzések mellett a pihenőidő minimálisra szorult. A gyermek fejlődéséhez a pihenőnapok nélkülözhetetlenek. Kérem, hogy a Gyermekjóléti Szolgálat tárgyilagosan vizsgálja meg, hogy egy meghatározott időszakban (pl. február–április) Bulcsú ténylegesen mennyit edzett, tanult és pihent, illetve hány pihenőnapja volt. A szülői felelősség nemcsak a gyermek céljainak támogatását, hanem – a gyermek egészsége érdekében – szükség esetén a határok kijelölését is jelenti.

7. A betegsége hivatkozással elmaradt kapcsolattartások ellenőrzése

Ebben az időszakban több alkalommal elmaradt a velem való kapcsolattartás; az indok hol fáradtság, hol késői hazaérkezés vagy korai indulás, hol betegség volt. Kérem, hogy a betegsége alapított elmaradások valós alapja is kerüljön ellenőrzésre: tényszerűen hányszor és milyen okból volt beteg a gyermek az adott időszakban.

8. Az „önhiba” minősítés pontosítása

A feljegyzés a bíróság álláspontját idézve rögzíti, hogy az édesanya előadottjai nem alkalmasak a részbeni nem teljesítésben való „önhibájának kimentésére”. Tiszteletteljesen jelzem: a rendelkezésre álló írásos anyag ennél többet mutat. Amikor a kötelezett a kapcsolattartási időpontot egy hónappal előre, egyoldalúan, írásban elvonja, az nem pusztán kimentésre alkalmatlan önhiba, hanem szándékos és előre megfontolt magatartás. Ezt az 5.Pk.50.163/2025/12. számú végzés is alátámasztja, amely megállapította a kötelezett részéről a kapcsolattartás megszegését, és a magatartás rendszeres, visszatérő jellegét.

9. „Számos tanulmányi és sportprogram” – a gyermek érdekének teljes tartalma

Egyetértek azzal, hogy a gyermekek tanulmányi és sportbeli fejlődése fontos érdek. A feljegyzés azonban ezt szembeállítja a kapcsolattartással, holott a kettő nem egymást kizáró érdek. A gyermek érdeke – jogszabályi és fejlődéslélektani értelemben egyaránt – a mindkét szülővel fenntartott rendszeres, kiszámítható kapcsolat. A program tehát nem helyettesíti és nem írhatja felül a kapcsolattartást; a megfelelő egyensúly megteremtése a kötelezett szülő feladata is, nem pedig a jogosult szülő kapcsolatának ára.

10. A gyermekek egészségügyi döntéseiből való kizárásom

A feljegyzés szerint az édesanya több, a gyermekek egészségét érintő intézkedésről számolt be (gerincferdülés miatti ortopédiai ellátás, pszichológiai gondozás, dietetikussal és sportpszichológussal folytatott konzultáció, étrend-kiegészítők). Ezekről sem tájékoztatást nem kaptam, sem a döntésekbe nem vontak be, jóllehet a gyermekek egészségét érintő kérdések a jogerős egyezség szerint közös szülői döntést igényelnek. Kérem e körülmények tisztázását és a vonatkozó dokumentáció bekérését. Megjegyzem, hogy a „tökéletes egészségi állapot” megállapítása nehezen egyeztethető össze az említett ortopédiai és pszichológiai ellátás szükségességével.

11. A nyári, hathetes edzőtábor – az előzetes egyeztetés hiánya

A feljegyzés szerint az édesanya arra hivatkozik, hogy nem vállalom a budapesti, hathetes edzőtáborban Bulcsú felügyeletét. Ezt pontosítani kívánom: az időtartam vállalásától nem zárkózom el, azt azonban kifogásolom, hogy a tábor lefoglalása és kifizetése előtt nem

történt egyeztetés arról, hogy nekem mint magánszemélynek, vállalkozónak és több kiskorú gyermek szülőjének egy hathetes, összefüggő időszakban milyen lehetőségeim vannak. A tábor ráadásul mintegy 160 km-re van a lakóhelyemtől. Kérem, hogy az ilyen, hosszabb időszakot érintő döntések a jövőben előzetes, kétoldalú egyeztetés mellett szülessenek.

12. Az anyagi együttműködésem ténye – a hiányos kép helyesbítése

Amennyiben a feljegyzésből bármilyen módon az tűnne ki, hogy a gyermekekkel kapcsolatos feladatok vagy költségek terén ne működtem volna együtt, azt a tények cáfolják. A gyermekek költségeinek rám eső részét számlázás megkövetelése nélkül, az édesanya által megküldött lista alapján következetesen megfizettem; éveken át ezen felül havi rendszerességgel az albérleti költségekhez is hozzájárultam; az általa kért tételeket (téli ruházat, sportfelszerelés, tanuláshoz szükséges eszközök, így egy Bulcsú számára vásárolt laptop) összeghatártól függetlenül, soron kívül beszereztem; a bírósági egyezségkötéskor pedig egy jelentősebb összeget visszamenőlegesen, önként rendeztem. Ezt nem dicsekvésként, hanem azért rögzítem, mert a kapcsolattartás körüli vitám soha nem anyagi, hanem kizárólag a gyermekeimmel való időtöltésről szólt.

13. Az anya „jogi lépéseinek” / kapcsolattartás-módosítási kérelmének érdemi értékelése

A feljegyzés megengedő hangsúllyal rögzíti, hogy az édesanya jogi lépéseket tett a köztünk lévő probléma rendezésére. Kérem, hogy az esetkonferencia résztvevői az édesanya által kezdeményezett, jelenleg folyamatban lévő kapcsolattartás-módosítási eljárás tartalmát is tényszerűen vegyék figyelembe. Ezen kérelem – álláspontom szerint – a kapcsolattartásomat a jelenlegi mérték töredékére (közel a tizedére) csökkentené. Amennyiben sikerre vezetne, az nem a köztünk lévő „egyensúly helyreállítását”, hanem éppen a gyermekek és köztem lévő kapcsolat további, intézményesített leépítését eredményezné. Aggályosnak tartom, hogy erre a tényre az esetkonferencián felhívtam a figyelmet, mégsem került érdemi mérlegelésre.

14. A „melegszívű, szerető anya” megjegyzésem ironikus volta

Rögzíteni kívánom, hogy az esetkonferencián e tartalmú megjegyzésem ironikusan hangzott el, és a jelenlévők többsége így is értette. Kérem, hogy ezt a mondatot a feljegyzés ne valós, szó szerinti értékelésemként rögzítse, mert az a tényleges álláspontommal ellentétes tartalmat sugall.

IV. RÉSZ – A GYERMEKEK LELKI HELYZETE ÉS AZ ELIDEGENÍTÉS

1. Az ellennevelés (elidegenítés) kérdése

A feljegyzés szerint felmerült, hogy a gondozó szülő valótlanságokat állít, amellyel a gyermekeket az édesapjuk ellen hangolja. Ezt nemcsak fenntartom, hanem a rendelkezésre álló dokumentumok alapján bizonyíthatónak is tartom. Az egyoldalú, írásban rögzített időpont-elvonások, a „nincs kedvük eljönni” típusú indokolások és a pótlás következetes ellehetetlenítése együttesen olyan mintázatot rajzolnak ki, amelynek vizsgálata a gyermekek érdekében nem mellőzhető. Kifejezetten kérem, hogy az elidegenítés gyanúját a Hivatal érdemben, az okirati bizonyítékok bevonásával vizsgálja meg – ne pedig, ahogyan az a 2025-ös eljárásban történt, érdemi vizsgálat nélkül vesse el.

2. Az irányított kommunikáció jelei

Aggályosnak tartom, hogy a gyermekekkel folytatott telefonbeszélgetések során rendszerint csak egy-két szavas válaszokat kapok, és többször hallottam a háttérben az édesanyát, aki a beszélgetést irányította; a gyermekek a koruktól idegen, felnőttektől átvett fordulatokat használtak, egy alkalommal pedig Bulcsú olyan hosszabb üzenetet küldött, amelynek megfogalmazása nyilvánvalóan nem tőle származott. Hasonlóan aggályos, hogy a 2025. június 26-i alkalommal – a jogerős egyezség ellenére – az édesanya a rendőr jelenlétében nyilatkozta Bulcsút arról, hogy nem hajlandó eljönni, valamint hogy a gyermek a kapcsolattartási időmben az édesanyjától hallott fordulatokat használva utasította vissza az alapvető szülői kéréseimet (például: „ezt a telefont nem veheted el, mert anya tulajdona”). Kérem, hogy az elidegenítésre utaló jeleket a Hivatal a rendelkezésre álló kommunikáció bevonásával vizsgálja meg.

3. A 2025. szeptemberi (mobiltelefon-használathoz kapcsolódó) eset valós kontextusa

A feljegyzésben több helyütt visszatér ez az eset, túlnyomórészt egyetlen, felzaklatott tizenéves gyermek elbeszélésére alapozva. Tényszerűen rögzítendő, hogy a helyszínen eljáró rendőrség megállapította: bántalmazás nem történt; a felek nyugodt körülmények között egyeztették álláspontjukat, és a rendőrök további intézkedés nélkül hagyták el a helyszínt. A „bezárta egy szobába” leírással szemben a valós helyzet az volt, hogy a gyermek egész nap egy előzetesen besötétített szobában, telefonnal a kezében tartózkodott; az egyetlen változás az volt, hogy a telefont kivettem a kezéből, a gyermek pedig ugyanabban a szobában maradt. Aggályosnak tartom, hogy egy érdemben tisztázott, bántalmazást nem tartalmazó esemény ismételten az engem terhelő narratíva alapjává válik, miközben a gyermeket terhelő tényleges lelki helyzet – a túlzott telefonhasználat és a magába zárkózás – kezelése elmarad.

4. A korai okostelefon-használat kockázatai és objektív vizsgálata

Álláspontom szerint a korai, intenzív okostelefon-használat a gyermekek fejlődésére kedvezőtlen hatással van; a szakirodalom a képernyőhasználat figyelemre, alvásra és érzelmi szabályozásra gyakorolt hátrányos hatásait egyre szélesebb körben dokumentálja (az általam hivatkozott munkát kérésre megjelölöm). Éppen ezért nem támogatom, hogy a gyermekeim fiatalon korlátlanul használjanak okostelefont. E kérdésnek kapcsolattartást érintő vetülete is van: amikor a gyermekek a másik szülőnél gyakorlatilag korlátlan telefonidőt kapnak, a velem való érdemi együttlét háttérbe szorul, ami a kapcsolat lazításának is eszközévé válhat. Hangsúlyozom, hogy ez a kérdés tárgyilagosan vizsgálható: a gyermekek készülékein működő szülői felügyeleti alkalmazás (pl. Google Family Link) naplói alapján percre pontosan megállapítható a tényleges telefonhasználat mértéke és időbeli megoszlása. Mivel az édesanya vitatja, hogy a nála töltött időben többlet képernyőidőt biztosítana, kérem e naplók bekérését és tárgyilagos értékelését.

5. A parentifikáció és a továbbtanulás egyoldalú intézése

Bulcsúnál a parentifikáció jelei mutatkoznak: olyan, felnőttekre tartozó kérdéseket vesz magára (például a továbbtanulás, a hospitalizáció), amelyek eldöntésére kiskorúként nincs jogi helyzetben, illetve az egyik szülő álláspontjával azonosulva azt „akár olyan áron is” védeni igyekszik, hogy önmagának árt. Ennek tipikus példája a továbbtanulás: a feljegyzés szerint „a gyermek választott magának iskolát”. Egy kiskorú, korlátozottan cselekvőképes gyermek azonban a beiskolázásról önállóan nem dönthet; a döntést a szülők hozzák meg

– a gyermek véleményének figyelembevételével, de a döntési felelősséget rá nem hárítva. Kifogásolom, hogy az iskola- és kollégiumválasztásba mint másik szülőt nem vontak be, a véleményemet nem kérték ki, és fel sem merült olyan alternatíva, amelyben a gyermek a környékemen, hozzám közel élhetne (munkahelyem az érintett iskolától mintegy egy, a sportegyesülettől mintegy két kilométerre van). Rögzíteni kívánom ugyanakkor, hogy – a gyermek érdekét szem előtt tartva – a budapesti tanulmányokhoz szükséges szülői lépéseket vállalom, és erről mind a szakembereket, mind az édesanyját tájékoztattam; e döntésem már korábban megszületett. Kérem, hogy az eljárás a gyermekek lelki védelmét helyezze a középpontba, ideértve annak vizsgálatát is, hogy a gyermekek véleményformálása mennyiben szabad és mennyiben befolyásolt.

6. A Bulcsúnál tapasztalt változások

Bulcsúnál az utóbbi időben fokozott passzivitást, visszahúzódást és motivátlanságot tapasztalok: nálam jellemzően besötétített szobában, telefonnal tölti az időt, és a telefon eltávolítása önmagában nem hoz változást; közös fizikai tevékenységre nehezen mozdítható. Ugyanakkor rögzítem azt is, hogy amikor bekapcsolódik a közös programokba, vagy más gyermekekkel, szomszédokkal van együtt, a dolgok rendben mennek – tehát nem általános, hanem meghatározott helyzetekhez kötődő mintázatról van szó. Kérem, hogy e jelek lelki háttere szakszerűen kerüljön feltárára.

7. Az édesanya nyilatkozatainak megítélése; független szakértői vizsgálat

Az esetkonferencián az édesanya úgy nyilatkozott, hogy kizárólag a gyermekek és köztem lévő kapcsolat helyreállítása vezeti, és hogy a kapcsolattartást nem akadályozta. Ez a kép a rendelkezésre álló okiratokkal – a jogerős végzésekkel, a bíróság által megállapított jogsértésekkel és a fél saját írásos üzeneteivel – nem egyeztethető össze, és a felelősség kérdésében tett nyilatkozatai is következetlenek. Nem tisztem és nem is áll szándékomban bárkit minősíteni; azt azonban kérem, hogy a Hivatal a fél nyilatkozatait az egykorú okirati bizonyítékokkal összevetve értékelje, és a tények és a nyilatkozatok közötti ellentmondás ne maradjon vizsgálat nélkül. Kijelentem, hogy magamat kész vagyok független szülői alkalmassági, illetve pszichológiai vizsgálatnak alávetni, és kérem, hogy – amennyiben a Hivatal a gyermekek érdekében indokoltnak látja – ilyen független vizsgálatra mindkét szülő vonatkozásában kerüljön sor.

V. RÉSZ – ÉSZREVÉTELEK A VÉDELEMBE VÉTEL ELŐKÉSZÍTÉSÉHEZ

1. A védelembé vételt segítő személy függetlensége

A feljegyzés szerint az édesanya a segítő személy szerepére az anyai nagymamát (Polányi Mártit) javasolta. Ezt nem tartom szerencsésnek, mert a segítő szerep betöltéséhez elengedhetetlen, hogy az adott személy a felek viszonyában elfogulatlanul, objektíven tudja megítélni az egyes helyzeteket. A javasolt hozzátartozó az édesanyjával fennálló szoros kapcsolata folytán erre álláspontom szerint nem alkalmas, és a köztünk lévő feszültség oldásában nem tud semleges szerepet betölteni. Kérem, hogy a bíróság, illetve a Hivatal olyan, az édesanyjával személyes kapcsolatban nem álló, független harmadik személyt jelöljön ki segítőként, aki a tárgyilagos megítélést biztosítani tudja.

2. A kétoldalúság hiánya a segítő személy kiválasztásánál

Kifogásolom, hogy az anya oldalán javasolt segítő személy korábbi szerepe nem került vizsgálatra, és e kérdésben az én véleményemet nem kérték ki. Egy olyan eljárásban, amely mindkét szülőt és a gyermekeket érinti, a kétoldalú meghallgatás nem mellőzhető.

3. A kapcsolattartás kötelező jellege és a rendszer eddigi reakciója

Egyetértek a feljegyzés azon megállapításával, hogy a kapcsolattartási szabályozás betartása kötelező, és a mulasztás számon kérhető – éppen ezért indítottam a végrehajtási (nemperes) eljárásokat, és éppen ezért kértem indokolt esetben rendőri közreműködést a helyzet dokumentálásához. Aggályosnak tartom ugyanakkor, hogy a kapcsolattartás ismételt és dokumentált elmaradásáról az érintett szakemberek hosszabb időn át tudomással bírtak, érdemi, a helyzetet ténylegesen orvosló intézkedés azonban nem történt.

4. A kapcsolattartási prioritás írásbeli rögzítésének kérése

Kérem, hogy a Gyermekjóléti Szolgálat írásban rögzítse azt a – a feljegyzésben is megjelenő – elvet, hogy a gyermekek egészséges fejlődése szempontjából az édesapával való rendszeres kapcsolattartás kiemelten fontos tényező, amely a szabadidős és sportbeli elfoglaltságokat megelőző prioritást élvez. Ez az a szempont, amely jelenleg sehol nincs kimondva, holott a gyermekek érdekének megítélésénél meghatározó.

VI. RÉSZ – ÖSSZEGZŐ KÉRELMEK

A fentiekre tekintettel tisztelettel kérem a Tisztelt Járási Hivatalt, illetve az eljáró szerveket, hogy:

1. jelen beadványomat teljes terjedelmében – a feljegyzéssel együtt – csatolják az ügy, illetve a védelembe vételi eljárás irataihoz, és a döntésnél vegyék figyelembe;
2. a feljegyzést – ellenőrizhetetlen, vitatott és alakilag hiányos volta miatt – a bizonyítékok mérlegelésénél fokozott fenntartással kezeljék, és a védelembe vételt megalapozó megállapításaikat önmagában erre az iratra ne alapozzák;
3. rendeljék el a feljegyzés alaki és tartalmi helyesbítését (oldalszám, kelt, iktatószám, státusz feltüntetése; a jelen beadványban megjelölt valótlan, ellentmondó vagy értelmezhetetlen megállapítások kijavítása, illetve a kimaradt válaszom rögzítése);
4. orvosolják az eljárás egyoldalúságát: a családlátogatást a saját otthonomban is folytassák le, és biztosítsák a kétoldalú meghallgatást;
5. az elidegenítés gyanúját érdemben vizsgálják meg az okirati bizonyítékok (a 2025. november 26-i e-mail, a Messenger-levelezés, a telefonos kommunikáció) bevonásával;
6. kérjék be a gyermekek készülékein működő szülői felügyeleti alkalmazás (pl. Google Family Link) naplóit a tényleges képernyőidő tárgyilagos megállapítása érdekében;
7. tárgyilagosan vizsgálják meg a gyermek terheltségét és pihenőidejét, valamint a betegsége hivatkozással elmaradt kapcsolattartások valós alapját;
8. kérjék be a gyermekek egészségügyi ellátásával kapcsolatos dokumentációt, és biztosítsák a gyermekek egészségét érintő közös szülői döntéshozatalt;

9. amennyiben a gyermekek érdekében indokoltnak látják, rendeljenek el független, mindkét szülőre kiterjedő szülői alkalmassági / pszichológiai vizsgálatot;
10. a védelembe vételt segítő személyként az édesanyával személyes kapcsolatban nem álló, független harmadik személyt jelöljenek ki;
11. írásban rögzítsék az édesapával való rendszeres kapcsolattartás kiemelt prioritását a gyermekek egészséges fejlődése szempontjából;
12. az esetkonferencia rögzítése körüli egyenlőtlen bánásmódot, valamint a hiteles jegyzőkönyv hiányát és a hangfelvétel törlését vegyék figyelembe a feljegyzés bizonyító erejének megítélésakor.

ZÁRÓ MEGJEGYZÉS

Végezetül pontosítani kívánom a feljegyzés azon megállapítását, amely szerint a jelen eljárásra valamely korábbi végzésben foglaltak miatt került sor. Rögzíteni kívánom, hogy a jelen eljárás alapjául szolgáló helyzet kezelését magam már a megelőző évben kezdeményeztem. Meggyőződésem, hogy az elmúlt időszak eljárásainak jelentős része elkerülhető lett volna, ha a kapcsolattartás ismételt és dokumentált akadályozására a gyermekvédelmi és igazságszolgáltatási rendszer időben, érdemi intézkedéssel reagált volna. Mindezt kizárólag a gyermekeim érdekében terjesztem elő: az ő érdekük az, hogy mindkét szülőjükkel kiszámítható, nyugodt kapcsolatuk legyen, és hogy ne kelljen választaniuk a szüleik között.

Tisztelettel,

Molnár Bálint Bercel
édesapa, beadványozó

Kelt: Oroszi, 2026. napján

Mellékletek (igény szerint csatolandó):

- a 2025. november 26-i e-mail másolata;
- a 2026. június 9-i kérelmem és a Központ 2026. június 10-i válaszánaak másolata;
- a hivatkozott bírósági és gyámhivatali határozatok (2.P.20.135/2025/10., 5.Pk.50.163/2025/12., VE-01/HAT00467-16/2025.);
- a kapcsolattartással összefüggő egyéb levelezés (e-mail, Messenger).